

CHƯƠNG 16

Tản Mạn Vài Điều Về Cố Đô Hoa Lư

Phần 16-3

ĐÊM SAO

Uyên
Hình minh họa (internet)

Trời bắt đầu ngả tối, chúng tôi lại rủ nhau ra ngoài sân ngồi nói chuyện và không quên đem theo cây đàn “Tây ban cầm” để hát cho nhau nghe. Những câu chuyện vui bên nhà Hội đã được nhắc lại. Chúng tôi không thể không mừng cho Mơ. Một gia đình hạnh phúc đang chờ đón cô trước mặt. Hẳn cô phải có cuộc sống sung sướng bên người chồng thương yêu cô hết mực và được sống yên bình trong gia đình chồng có nhiều cỗi mả, cùng hết lòng che chở cho cô. Chỉ mới ít tháng trước đây thôi, cô lái đò trên suối Yến chùa Hương nghèo khổ đã nghiệm nhiên có được những điều bất ngờ, mà trước đó, chắc cô chẳng bao giờ dám mơ ước tới.

Tôi ngồi nhìn Thi với ánh mắt say đắm. Thi e thẹn ngoảnh mặt đi nơi khác để tránh cái nhìn ấy, miệng tủm tỉm cười. Tôi chợt hỏi:

- Thi, Em có bao giờ ngồi đếm sao không?
- Không ạ!
- Anh chỉ cho em đếm nhé! Đếm theo anh đi!

*Một ông sao sáng
Hai ông sáng sao
Ba ông sao sáng
Bốn ông sáng sao.*

- Đếm làm gì hở anh?

- Vì “Em đếm được bao nhiêu thì anh sẽ yêu em còn nhiều hơn thế nữa.”

Tôi kéo dài chữ “yêu” ra để trêu nàng. Thi ngồi quay mặt nhìn thẳng vào tôi:

- Anh đếm theo em đi! Nào!

Một ông sao sáng

Hai ông sáng sao

Ba ông sao sáng

Bốn ông sáng sao.

Tôi biết Thi định giở trò gì nên không đếm theo, chỉ ngồi nhìn. Thi giục:

- Đếm đi anh!

Tôi vẫn không đếm, hỏi lại:

- Sao?

- Vì ... Vì ... (Thi che miệng cười) *“Anh đếm được bao nhiêu thì em sẽ “ghét” anh còn nhiều hơn thế nữa.”*

Thi cũng kéo dài chữ “ghét” ra như tôi đã làm với chữ “yêu” trước đó. Tôi và Uyên cùng cười lớn.

Bỗng chúng tôi nghe tiếng ai gọi ngoài cổng. Thi vội chạy phóng ra. Nghe tiếng Thi chào khách:

- Kính chào hai bác! Xin mời hai bác vào nhà chơi ạ!

Thi gọi to về phía chúng tôi:

- Chị Uyên ơi! Hai bác Toàn sang chơi!

Biết là hai ông bà chủ nhà trọ, chúng tôi cùng đứng dậy bước ra chào. Uyên cúi đầu lễ phép:

- Kính chào hai bác ạ!

Tôi cũng cúi đầu chào:

- Kính chào ông bà ạ!

Ông bà Toàn tươi cười chào lại rồi cùng bước vào sân. Ông lên tiếng:

- Hai bác “phá đám” các cháu phải không? Chắc các cháu đang nói chuyện gì vui nên hai bác nghe thấy tiếng cười to lắm.

Chúng tôi đưa hai ông bà vào nhà. Ông Toàn vội nói ngay:

- Thôi khỏi vào nhà! Cho hai bác hai cái ghế. Đem lại đặng bàn kia ta ngồi nói chuyện chung với các cháu cho mát. Ngồi chơi một chốc rồi hai bác phải về.

Chúng tôi nhìn nhau chưa dám quyết định thế nào. Ông quay sang Thi:

- Vào trong nhà lấy cho bác hai cái ghế ra đây!

Thi ngập ngừng nhìn hai chúng tôi như hỏi ý rồi mới chạy đi lấy ghế ra mời ông bà ngồi. Thi đứng cho tới khi ông bà ra dấu cho phép nàng mới dám ngồi xuống.

Ông chủ quay sang Uyên:

- Hai bác đi vắng. Lúc về thấy thằng Hiếu đưa bức thư của bố mẹ cháu gửi cho hai bác mời về ăn giỗ. Em Hiếu nói chị Uyên và chị Thi đem sang.

Uyên thưa:

- Vâng ạ! Chúng cháu sang thăm hai bác nhưng hai bác lại vắng nhà.

Uyên nói thêm:

- Em Hiếu bây giờ đã lớn quá rồi ạ!

Bà Toàn xen vào:

- Ủ, thằng Hiếu nhà bác, nó thua tuổi cháu Thi đây đâu hai tuổi. So với cháu Thi thì nó còn ngờ nghệch, ham chơi lắm.

Ông Toàn nhìn vợ:

- Con gái bao giờ cũng trưởng thành sớm hơn con trai mà!

Ông quay sang Thi, rồi nói với Uyên:

- Nhanh thế đấy! Cháu Thi lúc còn ở chung với hai bác, sáng nào bác cũng phải chở hai chị em nó đi học, cho tới khi Thi nó dọn sang bên đây ở riêng theo đề nghị của bố mẹ cháu mới thôi.

Ông nói tiếp:

- Hồi đó, thằng Hiếu hôm nào cũng bắt chị Thi phải đợi. Mắng nó thế nào cũng vẫn “chứng nào tật nấy”. Quay đi quay lại chúng nó đã lớn cả rồi đấy. Chẳng mấy chốc...

Bỏ lửng câu nói, ông quay sang tôi và Thi:

- May có cháu Nam đây! Hai cháu thân nhau nên bác cũng an tâm!

Ông hỏi tôi:

- Bác nghe nói hôm giỗ này có bố mẹ cháu cũng sang dự phải không?

Không đợi tôi trả lời, ông nói với Uyên:

- Cháu về thưa với bố mẹ, hai bác sẽ về nhé! Cũng đã lâu lắm rồi ... Hai bác đi làm ăn xa quên cả làng xóm!

Bà Toàn nhìn Thi tủm tủm cười:

- Bố mẹ cháu đã có lời mời, hai bác không về sao được! Chắc phải có chuyện gì đặc biệt lắm đây!

Thi cúi mặt e thẹn. Bà nói với Uyên:

- Cháu về nhắn dùm, hai bác gửi lời cảm ơn bố mẹ cháu!

Bà nhìn tôi một cách tò mò không nói gì, chỉ tủm tủm cười.

Uyên nhanh nhẩu trả lời:

- Thưa vâng ạ!

Nàng khéo léo tiếp:

- Em Thi cháu may mắn được hai bác chăm nom cho. Bố mẹ cháu cứ nhắc tới ơn của hai bác.

Ông Toàn xua tay:

- Ôn nghĩa gì! Hai bác và bố mẹ cháu là chỗ thân tình mà. Hai bác coi cháu Thi đây như con cái trong nhà. Thấy cháu Nam (ông quay sang tôi) là người

đứng đắn lại là người cùng làng nên thấy hai đứa thân nhau hai bác cũng mừng.

Ông quay sang Thi:

- Cháu Thi có óc tự lập từ bé! Cái gì cũng làm lấy được cả, lại còn giúp hai bác việc nhà nữa thì có. Sống xa cha mẹ thì tập được cái tính tháo vát. Tốt lắm!

Thi xin phép vào nhà bùng nước ra mời. Uống xong tách nước trà, thêm vài ba câu chuyện ngắn, hai ông bà đứng dậy ra về. Ông bà không quên gửi lời hỏi thăm bố mẹ tôi. Chúng tôi đưa ông bà ra tới cổng rồi mới quay vào.

Uyên nhìn Thi tùm tùm cười:

- Thế là chuyện của hai người đã được “loan báo” chính thức rồi đấy. Chắc bố mẹ mình đã nói chuyện này với hai bác trong thư.

Bổng Uyên vỗ vai Thi:

- Hay bố mẹ mình muốn nhắc khéo từ đây hai bác không cần phải viết thư “báo cáo” về cô con gái yêu đi học xa nhà nữa đấy?!

Chúng tôi cùng cười. Trong cái cười của Thi mang chút gì e lệ.

Sau khi thêm vài câu chuyện gẫu, thấy Uyên còn phải về lại Sơn Tây ngày mai nên tôi dục Uyên đi ngủ. Chúng tôi cũng sẽ đưa nạng ra bên xe sớm mai trước khi đến trường.

Còn lại hai đứa, Tôi nhìn Thi âu yếm, nắm nhẹ bàn tay nàng thủ thủ:

- Chúng ta sẽ sống hạnh phúc bên nhau mãi mãi em nhé!

Thi e then cúi xuống rồi ngừng lên nhìn tôi mỉm cười trong ánh mắt hân hoan.

Tôi nói nhỏ bên tai Thi:

- Anh yêu em!

Thi cúi xuống cười nhỏ:

- Em ghét anh!

Tôi nhẹ kéo Thi sát về phía mình:

- Anh “ghét” em còn nhiều hơn thế nữa! Chữ “ghét” tôi hơi kéo dài ra.

Hai chúng tôi cùng cười.

- Chúc em ngủ ngon!

- Chúc anh ngủ ngon!

Thi nhẹ đẩy tôi ra xa hơn một chút, chột hỏi:

- Mai anh muốn ăn gì để em nấu?

Tôi trả lời ngay:

- Gà kho gừng!

Thi cười khúc khích:

- Em biết rồi! Thức ăn của Mẹ nấu ngon hơn phải không? Anh rán chịu khó chờ cho tới khi em biết nấu ngon hơn nhé!

Thi nhõng nhẽo:

- Mà, gà kho gừng Mẹ gửi lên cho cũng sắp hết rồi đấy! Muốn ăn gì anh phải nói chứ! À, mà anh giỏi nấu ăn mà. Anh phải dạy em đấy!

Tôi không trả lời Thi, chỉ hôn nhẹ lên mái tóc nàng rồi đi về cuối sân, “phóng” lên phòng mình trên gác. Tôi nhìn xuống sân, hai tay làm “ống loa” nói vọng xuống to đủ nàng nghe:

- Anh “ghét” em nhiều lắm!

Thi đứng dưới sân cũng dùng hai tay làm “ống loa” nói vọng lên chỉ đủ tôi nghe:

- Em cũng “ghét” anh!

Cả hai cùng cười.

Bước vào phòng, lòng tôi lâng lâng với niềm hạnh phúc vô biên!

Tôi không bật đèn, đứng trong bóng tối nhìn qua cửa sổ, ngắm những ngôi sao lấp lánh trên trời cao... Sao tôi bỗng thấy nhớ thương!

*Buồn trông chênh chếch sao mai,
Sao ơi, sao hỡi, nhớ ai sao mờ.*

(Ca dao)

Bên lề bài viết xin mời xem:

Tây Hồ Hoài Cổ

<https://www.youtube.com/watch?v=wpnlG--lgqA>

VỊNH TÂY HỒ

*Dập dìu trắng mạn gió lèo,
Lòng ngâm vãn thủy lôi chèo yên ba.
Cảnh Tây hồ khen ai khéo đặt,
Trong thị thành riêng một áng lâm tuyền.
Bóng kỳ đài giăng mặt nước như in,
Tàn thảo thụ lum xum toà cổ sát.
Chiếc cô vụ, mảnh lạc hà bát ngát,
Hỏi năm nao vũ quán điệu đài.
Mà cỏ hoa man mác dấu thương đài,
Để khách rượu làng thơ ngơ ngẩn.
Yên tiêu Nam quốc mỹ nhân tận,
Oán nhập đông phong phương thảo đa.
Đồ thiên nhiên một áng yên ba,
Để khiến hứng câu thơ chén rượu.
Buồm nửa lá trắng thanh gió dịu,
Chiền đâu đây một tiếng chuông rơi.
Tây Hồ cảnh biết mấy mươi.*

(Nguyễn Công Trứ)

vân thủy : mây nước – *yên ba* : khói sóng – *lâm tuyền* : rừng và suối, chỉ nơi ẩn dật – *kỳ đài* : cột cờ – *thảo thụ* : cỏ cây – *cổ sát* : chùa cổ (Trần quốc) – *cô vụ* : con cò lẻ loi – *lạc hà* : ráng chiều – *vũ quán* : quán múa hát – *điệu đài* : đài câu cá – *thương đài* : rêu xanh – *Yên tiêu Nam quốc mỹ nhân tận* : hương tàn người đẹp phương Nam hết – *Oán nhập đông phong phương thảo đa* : Buồn thấy gió đông thổi vào cỏ thơm nhiều – *áng yên ba* : đám khói sóng. (Nguồn: từ internet)■